

forøgede Indtægter foreslaas anvendte. Der foreslaas endog at anvende henvend 1 Million Kr. mere til disse Bevillinger i Aar, end der bevilgedes i Fjor, og jeg antager næppe, at nogen vil paastaas, at disse Udgifter komme de daarligst stillede i Samfundet til gode. Var det saae endda foreslaaet, at disse Forhøjelser skulde anvendes til Lønningsforbedringer for de menige militære, ja, da er jeg enig med hvad det ærede Medlem for Skelskør (P. Andersen) udtalte i Fjor, hvilket ogsaa har fundet Tilslutning fra flere ærede Medlemmers Side, at det er paa Tide, at vi søge at faa en Lønningsforbedring for Hærens menige og ikke fremdeles spise dem af med nogle og halvtres Øre om Dagen. Men Forhøjelsen, der foreslaas paa disse militære Budgetter, angaar jo noget helt andet. Paa Krigsministerens Budget finder man saaledes under Konto K. forskellige Udgifter til Kjøbenhavns Sø- og Landbefæstning og paa Konto M., Fæstnings- og Bygningsvæsen, Forhøjelser paa henvend 50,000 Kr. og paa § 26 V Forhøjelse til Anskaffelse af Positionsskyts 40,000 Kr., til røgfrit Krudt 40,000 Kr., til Geværfabrikation 25,000 Kr., til Materialier til Patroner 25,000 Kr., til Brisantgranater 35,000 Kr., til Omdannelse af Riffelkanoner til Bagladehaubitzer 30,000 Kr., til Rygskjold 25,000 Kr., altsammen Forhøjelser ud over, hvad der blev bevilget i Fjor. Ogsaa paa Marineministerens ordinære Budget findes foreslaaet en Forhøjelse af 1/4 Million Kr., og paa det ekstraordinære Budget findes ligeledes foreslaaet 1/4 Million Kr. mere, end der blev bevilget i Fjor, og disse Bevillinger til Marineministerens foreslaas, saa vidt jeg kan se af Anmærkningerne, ogsaa anvendte til Nyanskaffelse af Materiel. Jeg haaber dog nok, at Finansudvalget, naar det faar det foreliggende Lovforslag under Behandling, vil vide at skære betydeligt af paa disse Militærudgifter.

Jeg er sikker paa, at Finansudvalgets Flertal ikke har forandret sin Mening angaaende Militærudgifterne eller sin Stilling over for Militarismen i det hele taget, saaledes som jeg synes, at det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen) antog, at Landboerne paa Sjælland skulde have forandret deres Stilling lige over for Militarismen og nu vise mere Velvilje over for den end forhen. Men naar det ærede Medlem drager denne Slutning af den Omstændighed, at Kvarterværterne paa Sjælland have modtaget Soldaterne paa almindelig gæstfri og velvillig Maade, maa jeg dog sige, at han ikke har Lov til at drage en saadan Slut-

ning deraf. Da vi i det Sogn, hvor jeg bor, for 2—3 Aar siden havde Soldater i Indkvartering, modtog vi dem ogsaa paa almindelig velvillig Maade og skiltes i hvert Fald fra dem paa en saadan Maade, at jeg nogle Dage efter fra Herredskontoret fik en Skrivelse, i hvilken jeg fra den højstbefalende blev anmodet om til Sognets Beboere at udtale hans Tak for den Forekommenhed og Velvilje, hvormed Kvarterværterne havde modtaget Soldaterne. Vilde man deraf drage den Slutning, at Beboerne der i Sognet havde forandret deres Stilling lige over for Militarismen i sin Helhed, vilde man tage storlig fejl. Den Sæd, som gamle Lars Bjørnbak udsaaede derovre, er maaske nok for en Del bortvejret, men Modstanden mod Militarismen, som han rejste der, er saa stærk som nogen Sinde, og hvis det ærede Medlem kom derover og hørte de Udtalelser, der kunne falde om Militarismen, saa antager jeg, at han vilde kalde os for Antimilitarister eller Forsvarsnihilister, og paa lignende Maade tror jeg, det forholder sig med Beboerne paa Sjælland. Fordi man har saadanne Anskuelse, kan man efter min Mening godt modtage de Soldater, der ifølge de bestaaende Love opfyldte deres Borgerpligt, paa en almindelig velvillig Maade, og det berettiger paa ingen Maade det ærede Medlem til at mene, at vi have forandret Stilling lige over for Militarismen.

Hvis nu denne min Paastand skulde have bedrøvet det ærede Medlem, saa vil jeg søge at gøre det godt igen med det samme ved at give ham et, som jeg antager, godt Raad. Det er i Anledning af den Klage, som det ærede Medlem fremkom med forleden over visse Befalingsmænd, som vare udeblevne fra deres Kvarterer under Kantonnementsovelserne paa Sjælland. Hvis det f. Eks. havde været mig, der havde fremsat denne Klage, tænker jeg næsten, at det kunde være blevet opfattet paa en saadan Maade, at det var Angiveri lige over for disse Befalingsmænd, der ikke vare mødte i deres Kvarterer før lang Tid efter, at Retræten var blæst. Men naar den fremkommer fra det ærede Medlem paa Opfordring af Kvarterværterne, er det selvfølgelig kun et berettiget Udslag af den Harm, disse have følt ved, naar de have slagtet Fedekalven til Ære for Officererne, da ikke en Gang at kunne faa Lov til at have disse Æresgæster hos dem en Aften til Ende. Det er i Anledning af denne Klage, at jeg gerne vilde fremhæve, hvordan Beboerne ovre hos os bare sig ad ved en ganske lignende Lejlighed.